

כץ (טבוריצקי), יצחק

יצחק, בן גניה וחיים, נולד ביום י"ב בניסן תשי"ב (7.4.1952) בלובן שבפולין להוריו, מניצולי השואה. האב, חיים, איבד בפולין את כל משפחתו בשואה, אך הצליח למלט את נפשו ולהקים מחדש משפחה בישראל. בשנת תשי"ז (1957) עלתה המשפחה לארץ, ויצחק למד בבית-הספר היסודי בשכונת עיר גנים בירושלים, שם ישבה המשפחה. יצחק, הבן השני, היה צעיר מאחיו ליאון בשלוש שנים. אם כי נולד בנכר, היה צבר לכל דבר, שכן רק מעט זכרונות ילדות עמומים שרדו בו. אבל בעוד שאחיו היה מסתגר בחדרו וקורא ספרים, יצא איציק לטיולים רבים ברחבי הארץ, השתתף במרץ רב בפעולות תנועת "הנוער העובד והלומד", ואף שימש מדריך תיירים, כשהוא נעזר באידיש השגורה בפיו. אם כי היו שונים באופיים, היו שני האחים קשורים זה לזה בלב ונפש ותמיד עזרו איש לאחיו. משסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי, הלך יצחק בדרכי אחיו ולמד מכונאות בבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט" בירושלים.

יצחק גויס לצה"ל בשלהי יולי 1970. כיוון שהיה חבר גרעין "מי-טל", יצא עם חבריו להקים את היאחזות הנח"ל נערץ בבקעה. שם הכיר את חברתו ירדנה, שנשאה לאישה כחודש לפני המלחמה. במסגרת שירותו השתלם בקורס תותחני-טנק ובקורס למקצועות טנק. בשנת 1970 מתו עליו אמו האהובה וסבתו, והבית שהיה הומה מדייריו הרבים – התרוקן. איש לא צפה אז שעתיד הוא להתרוקן כליל.

משסיים את שירות החובה, עבר איציק עם רעייתו לגור בגבעתיים, שם החל לעבוד כמכונאי. במלחמת יום הכיפורים שירת כתותחן-טנק בחזית הצפון. ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973) נפגע מפגז ונפל בקרב, שנערך בקרבת מזרעת בית ג'אן. שישה ימים אחר-כך, ביום כ"א בתשרי תשל"ד (18.10.1973), נפל האח הבכור, ליאון, בעת חציית תעלת-סואץ. שני האחים הובאו למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. יצחק השאיר אחריו אישה, אב ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון דאז, משה דיין: "יצחק היה חייל מסור וחבר מצוין. הוא היה אהוד על חבריו ועל מפקדיו לנשק". כתבה על שני האחים, אשר בחייהם ובמותם לא נפרדו, פורסמה בעיתון "מעריב"; כמו כן פורסמה רשימה לזכרם בעלון "מבע" שיצא לאור מטעם הסוכנות היהודית לזכר הנופלים מקרב משפחות עובדיה, שכן אביהם של האחים הוא מעובדי הסוכנות.

כץ יצחק כץ ליאון

בני גניה וחיים

ירושלים

חמישה ימים, בלבד, הפרידו בין נפילתו של יצחק כץ, האח הצעיר, בגיל 21, לבין נפילתו של ליאון כץ, האח הגדול, בגיל 24.

יצחק, איש השריון, נפל ביום שישי, ט"ז תשרי תשל"ד, 12 לאוקטובר 1973, ברמת-הגולן, בקרב על מזרעת-בית-ג'אן. ליאון (אריה), איש סדנת-השריון, נפל ביום רביעי, כ"א תשרי תשל"ד, 17 לאוקטובר 1973, בסיני, בעת חציית תעלת-סואץ.

האב חיים כץ והאחות הצעירה חסיה, שניהם מעובדי הסוכנות היהודית בירושלים. האב חיים איבד בפולין את כל משפחתו בשואה, אך הצליח למלט את נפשו ולהקים לו מחדש משפחה בישראל. אם הילדים, גניה, נפטרה בירושלים בשנת 1970, ובני המשפחה המשיכו כל אחד בדרך החיים שלו. אך במלחמת יום-הכיפורים הונחתה עליהם מכה איומה כפולה — בעת ובעונה אחת נגדעו חייהם של שני הבנים.

אריה-ליאון כץ, האח הגדול, נולד במאי 1949 בפולין, ושם הספיק לסיים את הכיתה הראשונה של בית-הספר העממי. עם הוריו עלה הוא בשנת 1957 לישראל, ותחנת חייהם הראשונה כאן היתה במעברת קרית-יובל. ליאון למד בבית-הספר העממי שבעיר-גנים, שם התגלה כתלמיד מצטיין בלימודיו, שהעדיף קריאת ספרים על-פני בילוי בתנועת-הנוער. עם זאת, כאשר היה עליו לקבוע את עתידו בחיים, העדיף להמשיך ללמוד בבית-ספר מקצועי של „אורט" ובחר מכונאות-רכב.

„השומר-הצעיר“, ואף שימש כמדריך בקן התנועה בקרית-יובל. גם יצחק למד בבית-הספר המקצועי „אורט“ בירושלים ובחר מכוונאות-רכב.

בשנת 1969 התגייס יצחק לצבא ויצא עם גרעין „השומר-הצעיר“ להאחזות נח"ל נערן באיזור יריחו, שם היה טרקטוריסט. בנח"ל נערן פגש את הנערה אותה נשא אחר כך לאשה — את ירדנה לבית צלח מפרדס-כץ — ושניהם קבעו להקים את ביתם בגבעתיים. למעשה, קיוו שניהם להצטרף אחר-כך לקיבוץ, כי את עתידם לטווח ארוך רצו לבנות בצורה שונה מן החיים השיגרתיים של העיר.

בפרוץ המלחמה, נקרא רב"ט יצחק כץ להתייצב ביחידתו. הוא שהה תחילה בחזית-הדרום, אחר-כך הועבר לרמת-הגולן. שם נפל-חלל, כאמור, בעת לחימה על מזרעת-בית-ג'אן.

יצחק כץ הובא לקבורות בבית-העלמין הצבאי הארעי בנהריה; אחיו אריה-ליאון כץ נטמן בבית-העלמין הצבאי הארעי בבארי. שני האחים, הנאהבים והנעימים, שבחייהם ובמותם לא נפרדו, נפגשו שוב למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בירושלים. יהא זכרם המשותף שמור לנצח — לכבוד ולתהילה.

בשנת 1968 סיים ליאון את לימודיו והתגייס לצבא. בהיותו מכוונאי-רכב גויס לחיל-השריון, עבר קורס מכוונאות-טנקים והוצב בסדנת-שריון. שירותו הצבאי הסתיים בשנת 1971, ללא אירועים מיוחדים, וכאשר השתחרר מהצבא פנה תחילה לעבוד במוסד בירושלים. לאחר זמן מה, החליט להצטרף לתעשייה האווירית, המיר את הטנקים במטוסים, ותוך זמן קצר סווג כטכנאי-מטוסים, מבחינה מקצועית.

מאז חדל ליאון להתגורר בבית אביו והיה בא לירושלים רק לשבתות וחגים. כשנקרא לדגל במלחמת יום-הכיפורים, לא עלה בידו להיפרד מאביו. הוא הצטרף חיש מהר ליחידתו שנשלחה אל קווי-האש בחזית הדרום. סמ"ר ליאון כץ נפל-חלל בעת הפגזה כבידה אליה נקלעה יחידת-השריון שלו, בעת חציית תעלת-סואץ.

יצחק כץ, הבן השני, היה צעיר מליאון בשלוש שנים — הוא נולד באפריל 1952 בפולין. למעשה, היה „צבר“ לכל דבר, שכן רק מעט זכרונות-ילדות עמומים שרדו בו. גם הוא, כאחיו הבכור, היה תלמיד מצטיין, אוהב ספרים וחביב על מוריו. אלא, שלא כאחיו הגדול, חיפש יצחק חברת-נוער לעצמו והצטרף לתנועת